

Kleine monumenten (35)

De reus van het Ledeboerpark

Arnold Fortuin

De eerste les van mijn leermeester Leo Nijkamp was kort en bondig: controleer de feiten en trap niet in de overtreffende trap. Schrijf in de rubriek 'Kleine Monumenten' maar over de dikste mammoetboom van Nederland die in het Ledeboerpark staat, zei de redactie van de Sliepsteen. Wat zei Leo ook al weer? De dikste? In 1992 legden ze er een touwtje omheen: 6.30 meter. Checken dus. Langs een laan van meer dan honderdjarige beuken en eiken loop je naar de vijver van het park. Daar moet de dikste staan. Niet echt een klein monument; met zijn dertig meter hoogte. Maar toch een monument. De grillige takken schuren richels in de grond; pruimdikke denappels kraken onder je voeten. Omringd door een pergola en een aantal bankjes voor zijn bewonderaars, overziet de dertig meter hoge 'Sequiadendron Gigantis' het hele park, als heerser over reuzen. Aan de oktoberstorm is hij wat takjes is kwijtgeraakt. Controleren, leerde Leo.

Een punaise in de schors en rond gaan met een touwtje op borsthoogte. Zo zag ik het op een krantenfoto. Maar de sponsachtige bast pikt de punaise niet. Als het uiteindelijk toch lukt, meet ik 6.57 meter. Kan niet kloppen want het verweerde bordje van de Milieudienst meldt dat de boom omstreeks 1890 geplant is; 30 meter hoog is en een omvang heeft van 6.80 meter. Is de Enschedese mammoet nog wel steeds de dikste? Het zal hem geen hout interesseren. Een mooi en bijzonder monument blijft-ie toch.

O ja, er zou op de Oldenzaalsestraat, nabij de Wilhelminastraat nog een recordhoudend monument staan; de dikste iep van Nederland. Maar de *Ulmus Speciosa* is zoek; ik vind alleen de voet van de reus, die tien jaar geleden volgens de pers een stamomvang had van 4.90 meter.

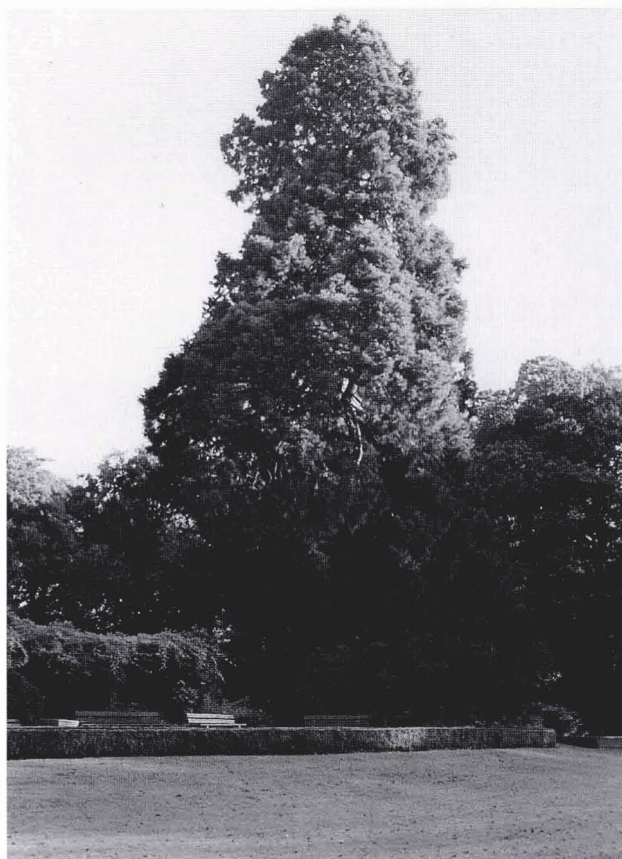

Foto Leo Metternich